DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/1642

z dne 13. julija 2018

o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki podrobneje opredeljujejo merila, ki bi jih morali upoštevati pristojni organi pri ocenjevanju, ali bi morali upravljavci pomembnih referenčnih vrednosti uporabljati določene zahteve

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) in zlasti tretjega pododstavka člena 25(9) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s členom 25(1) Uredbe (EU) 2016/1011 se lahko upravljavec pomembne referenčne vrednosti odloči, da ne bo uporabljal nekaterih določb navedene uredbe. Če se upravljavec odloči, da ne bo uporabljal ene ali več navedenih določb, lahko pristojni organ odloči, da bi moral upravljavec vendarle uporabljati eno ali več navedenih določb. Člen 25(3) navedene uredbe določa merila, ki jih mora pristojni organ upoštevati pri ocenjevanju, ali bi bilo za upravljavca primerno, da uporablja navedene določbe.

(2) Merila, ki jih mora upoštevati pristojni organ, bi morala upoštevati naravo določb iz Uredbe (EU) 2016/1011, za katere se upravljavci pomembnih referenčnih vrednosti lahko odločijo, da jih ne bodo uporabljali. Upravljavci pomembnih referenčnih vrednosti se lahko odločijo, da ne bodo uporabljali nekaterih določb, ki od njih zahtevajo, da uvedejo organizacijske ukrepe za zmanjšanje tveganja navzkrižja interesov, ki izhaja iz udeležbe njihovih zaposlenih pri zagotavljanju referenčne vrednosti. Pristojni organi bi morali zato pri upoštevanju meril iz točk (a), (c) in (i) člena 25(3) navedene uredbe upoštevati tudi, ali namesto organizacijskih ukrepov, ki jih zahtevajo navedene določbe, obstajajo drugi ustrezni načini za zaščito celovitosti referenčne vrednosti.

(3) Pristojni organi bi morali pri upoštevanju meril iz člena 25(3) Uredbe (EU) 2016/1011 upoštevati tudi vpliv referenčne vrednosti na enega ali več specifičnih trgov, gospodarstvo na splošno in pomen referenčne vrednosti pri zagotavljanju finančne stabilnosti. V ta namen bi morali pristojni organi uporabiti informacije, ki so splošno znane, ali informacije, ki so jim bile dane na voljo z razkritjem s strani upravljavca ali kako drugače.

(4) Pristojni organi bi morali pri upoštevanju merila iz točke (f) člena 25(3) Uredbe (EU) 2016/1011 upoštevati tudi, ali ima upravljavec ustrezna nadomestna tehnična sredstva in nadzorne mehanizme, da se ohrani kontinuiteta zagotavljanja referenčne vrednosti in njena zanesljivost, ob upoštevanju narave določb, za katere se je upravljavec odločil, da jih ne bo uporabljal.

(5) Upravljavcem bi bilo treba dati na voljo dovolj časa za pripravo vlog in zagotavljanje skladnosti z zahtevami iz te uredbe. Ta uredba bi se zato morala začeti uporabljati dva meseca po njenem začetku veljavnosti.

(6) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Komisiji predložil Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA).

(7) ESMA je o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerem temelji ta uredba, opravila javna posvetovanja, analizirala morebitne povezane stroške in koristi ter zaprosila za mnenje interesno skupino za vrednostne papirje in trge, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]) –

([1]) UL L 171, 29.6.2016, str. 1.

([2]) Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Podvrženost referenčne vrednosti manipulacijam

Dodatna merila, ki jih mora upoštevati pristojni organ v skladu s členom 25(3) Uredbe (EU) 2016/1011 pri upoštevanju podvrženosti referenčne vrednosti manipulacijam, vključujejo vsaj naslednje:

(a) ali referenčna vrednost temelji na podatkih o transakcijah;

(b) ali so prispevajoče osebe nadzorovani subjekti;

(c) ali se uporabljajo ukrepi, ki povečujejo zanesljivost vhodnih podatkov;

(d) ali organizacijska struktura upravljavca zmanjšuje spodbude za manipulacijo;

(e) ali ima upravljavec finančni interes v finančnih instrumentih, finančnih pogodbah ali investicijskih skladih, ki se sklicujejo na referenčno vrednost;

(f) ali obstajajo dokazani primeri manipulacije za isto referenčno vrednost ali referenčno vrednost s podobno metodologijo, ki jo zagotavlja upravljavec podobne velikosti in organizacijske strukture.

Člen 2

Narava vhodnih podatkov

Dodatna merila, ki jih mora upoštevati pristojni organ v skladu s členom 25(3) Uredbe (EU) 2016/1011 pri upoštevanju narave vhodnih podatkov, vključujejo vsaj naslednje:

(a) v primerih, ko so vhodni podatki podatki o transakcijah, ali je upravljavec udeleženec v tržnem ali gospodarskem stanju, ki naj bi se merilo z referenčno vrednostjo;

(b) v primerih, ko vhodne podatke zagotavljajo prispevajoče osebe, ali imajo prispevajoče osebe finančni interes v finančnih instrumentih ali finančnih pogodbah, ki se sklicujejo na referenčno vrednost, oziroma ali bi lahko imele korist zaradi uspešnosti investicijskega sklada, ki se meri z referenčno vrednostjo;

(c) v primerih, ko vhodni podatki izvirajo iz borz ali sistemov trgovanja v tretji državi, ali se za te borze ali sisteme trgovanja uporablja regulativni in nadzorni okvir, ki ohranja integriteto vhodnih podatkov;

(d) v primerih, ko so vhodni podatki sestavljeni iz ponudb, ali so ponudbe zavezujoče ali okvirne in ali se zanje uporabljajo ustrezni nadzorni mehanizmi.

Člen 3

Raven navzkrižja interesov

Dodatna merila, ki jih mora upoštevati pristojni organ v skladu s členom 25(3) Uredbe (EU) 2016/1011 pri upoštevanju ravni navzkrižja interesov, vključujejo vsaj naslednje:

(a) ali ima upravljavec finančni interes v finančnih instrumentih ali finančnih pogodbah, ki se sklicujejo na referenčno vrednost, oziroma ali bi lahko imel korist zaradi uspešnosti investicijskega sklada, ki se meri z referenčno vrednostjo;

(b) v primerih, ko referenčna vrednost temelji na prispevkih vhodnih podatkov, ali povezavo upravljavca s prispevajočimi osebami urejajo ustrezni nadzorni mehanizmi;

(c) ali ima upravljavec nadzor ali vzpostavljene druge ukrepe za učinkovito zmanjševanje potencialnih navzkrižij interesov.

Člen 4

Stopnja diskrecijske pravice upravljavca

Dodatna merila, ki jih mora upoštevati pristojni organ v skladu s členom 25(3) Uredbe (EU) 2016/1011 pri upoštevanju stopnje diskrecijske pravice upravljavca, vključujejo vsaj naslednje:

(a) v primerih, ko metodologija določanja referenčnih vrednosti dovoljuje strokovno presojo upravljavca, ali je uporaba presoje ali izvajanja diskrecijske pravice dovolj pregledna;

(b) v primerih, ko referenčna vrednost temelji na ocenah, učinkovitost ukrepov notranjega nadzora, ki jih ima vzpostavljene upravljavec.

Člen 5

Učinek referenčne vrednosti na trge

Dodatna merila, ki jih mora upoštevati pristojni organ v skladu s členom 25(3) Uredbe (EU) 2016/1011 pri upoštevanju učinka referenčne vrednosti na trge, vključujejo vsaj naslednje:

(a) v primerih, ko je referenčna vrednost posebej pomembna za določen trg ali trge, ali bi lahko nezanesljivost referenčne vrednosti negativno vplivala na delovanje navedenega trga ali navedenih trgov in ali obstajajo ustrezni nadomestki za navedeno referenčno vrednost;

(b) v primerih, ko se referenčna vrednost šteje za pomembno referenčno vrednost na podlagi točke (b) člena 24(1) Uredbe (EU) 2016/1011 in če je pristojni organ seznanjen z informacijami, vse relevantne kvantitativne povezave finančnih instrumentov, finančnih pogodb ali investicijskih skladov, ki se sklicujejo na referenčno vrednost, s skupno vrednostjo zadevnih instrumentov v državi članici.

Člen 6

Narava, obseg in zapletenost zagotavljanja referenčne vrednosti

Dodatna merila, ki jih mora upoštevati pristojni organ v skladu s členom 25(3) Uredbe (EU) 2016/1011 pri upoštevanju narave, obsega in zapletenosti zagotavljanja referenčne vrednosti, vključujejo vsaj naslednje:

(a) stopnjo, do katere vhodni podatki temeljijo na prispevkih, ali so vhodni podatki podatki o transakcijah in kako se ta stopnja odraža v nadzornih mehanizmih, ki jih ima vzpostavljene upravljavec;

(b) količino vhodnih podatkov, ki jih je treba obdelati, in število virov podatkov;

(c) ali ima upravljavec dovolj tehničnih sredstev za stalno in zanesljivo obdelavo vhodnih podatkov;

(d) ali metodologija vpliva na operativna tveganja pri obdelavi vhodnih podatkov;

(e) obseg, v katerem se upravljavec zanaša na prispevajoče osebe pri določanju referenčne vrednosti.

Člen 7

Pomen referenčne vrednosti za finančno stabilnost

Dodatna merila, ki jih mora obravnavati pristojni organ v skladu s členom 25(3) Uredbe (EU) 2016/1011 pri upoštevanju pomena referenčne vrednosti za finančno stabilnost, vključujejo vsaj oceno razmerja med skupno vrednostjo finančnih instrumentov, finančnih pogodb in investicijskih skladov, ki se sklicujejo na referenčno vrednost, ter vrednostjo celotnih sredstev finančnega sektorja in bančnega sektorja v državi članici, če so te informacije znane pristojnemu organu.

Člen 8

Vrednost finančnih instrumentov, finančnih pogodb ali investicijskih skladov, ki je zastopana v referenčni vrednosti

Dodatna merila, ki jih mora upoštevati pristojni organ v skladu s členom 25(3) Uredbe (EU) 2016/1011 pri upoštevanju vrednosti finančnih instrumentov, finančnih pogodb ali investicijskih skladov, ki je zastopana v referenčni vrednosti, vključujejo vsaj naslednje:

(a) skupno vrednost vseh finančnih instrumentov, finančnih pogodb in investicijskih skladov, ki se sklicujejo na referenčno vrednost, na podlagi vseh razponov zapadlosti ali rokov zapadlosti referenčne vrednosti, če so znani pristojnemu organu;

(b) ali je uporaba referenčne vrednosti osredotočena na posamezne kategorije finančnih instrumentov, finančnih pogodb ali investicijskih skladov;

(c) v primerih, ko je referenčna vrednost pomembna referenčna vrednost na podlagi točke (a) člena 24(1) Uredbe (EU) 2016/1011 in je znana pristojnemu organu, kako blizu je skupna vrednost finančnih instrumentov, finančnih pogodb in investicijskih skladov, ki se sklicujejo na referenčno vrednost, do pragov iz člena 20(1)(a) in (c)(i) navedene uredbe.

Člen 9

Velikost, organizacijska oblika ali struktura upravljavca

Dodatna merila, ki jih mora upoštevati pristojni organ v skladu s členom 25(3) Uredbe (EU) 2016/1011 pri upoštevanju velikosti, organizacijske oblike ali strukture upravljavca, vključujejo vsaj naslednje:

(a) v primerih, ko zagotavljanje referenčnih vrednosti ni glavna poslovna dejavnost upravljavca, ali je zagotavljanje referenčne vrednosti organizacijsko ločeno oziroma ali se na kakšen drug ustrezen način preprečujejo navzkrižja interesov;

(b) v primerih, ko je upravljavec del skupine in če je eden ali več subjektov v skupini dejanski ali potencialni uporabnik referenčne vrednosti, ali upravljavec deluje neodvisno in ali ima upravljavec vzpostavljene druge primerne načine za preprečevanje navzkrižij interesov.

Člen 10

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 25. januarja 2019.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13. julija 2018

Za Komisijo

Predsednik

Jean-Claude JUNCKER